IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

fecisset. pq̃ ei deberet ignoscere. qa hoc
necessitatis causa ñ uoluntatis efficere.
adiciens atq; dicẽs. Arbitror enĩ pat̃ qd̃
tta illũ uoluisti pimere. sic me potũ libe
rare. Et saul eqdẽ puelle uenã dedit
D auid enĩ declinauit, Juenit ad samuel
ppham in ramatha ei regis insidias in
dicauit. & qd̃ iaculo eũ pene fuisset ec
tincẽ. d̃ uneq; circa eũ extitit inuniẽ.
neq; circa hostũ certam infirm. s; in om
nib̃ Jpnus & felix q̃ magis causa dauid
inuidiã genuit. Cognoscens itaq; p
pha regis in iusticiã ramatha ciuitatẽ
reliq̃d. & deducens dauid ad quenda
locũ nomine galboa cõmorat̃ illic cũ
eo. cũq; nuntiatũ fuisset saul eo qd̃ da
uid eet apd̃ ppheta misit armatos.
eũq; ad se cõpehendendũ iussit adduci.
Q ui cũ uenissent ad samuel. inuenientes
ecclam ppharũ participari scõ spũ ce
perẽ. Saul aũ hoc audiens. sup dauid
alios destinauit. Et illis idẽ facientib̃
denuo misit alios. Lpharitib̃ aũ Jipsis
q̃tuo fuerant missi. ad ultimũ uat̃ ip
se pret̃. Cũ iã ṽ erat in primo. ante quã
eũ ui deret samuel. ppharе cepit.
cũ pulsu amens fact̃ est. & cecidit uestis
tota die canebat Jnocte. dauid & sa
muele uidentib̃. Ionathas ṽ saul filũ
occurrenti s̃ dauid & de patris eũ insi
diis ingemiscente atq; dicente. qa d̃u
nichil uniq̃ gessisset neq; peccasset eũ
eũ pat̃ occidere festinaret. rogabat ut
nichil tale suspicaret̃. neq; derogan
tib̃ siq̃ forte huũm eẽnt crederet. s; ut
ad se respiceret & securus eet. nichil enĩ
tale meo cogitante patre. Ista si cogitas
set ei sine dubio pandisset. d̃u pat̃ ei
utq; cõsiliũ omẽ ñ celaret. Porro dauid
iurauit tta eet. & supplicabat ut credẽ

puidentiã eũ haberet potũ q̃. eũ sper
neret. q̃si mendacit̃ ei renuntiaret
q̃cq̃d aut cognosceret aut uideret. di
cebatq; idõ ñ ei de se dixisse patrẽ qd̃
scirет illũ circa se amicitie affectũ ha
bere. Contristatq; ionathas eo qd̃ dauid
huũm patris eũ esse circa se crederet uo
luntatẽ. interrogauit eũ q̃d uelit ut fa
ceret. Ille aũ ñ inq̃t omã te m̃ cõferre
Jpstare uelle. Crastina die intuũ m̃sis
ẽ & habeo cõsuetudinẽ sedens comeden
di cũ rege. Sit̃ uidet̃ acuitate egredi
or. J maneo in cãpo latent̃. tu ṽ quere
me ad festuitatẽ ibidẽ celebranda. ad
iciens etiã qd̃ tu me ire p̃miseris. Et si
q̃d̃ ut ad solet dici de amicis pficiscen
tib̃ cũ bono uadat. aut aliq̃d tale dix
erit. scito nichil nec circa me fore do
losũ nec inimicũ. si ṽ alit̃ responderit.
hoc t̃ erit indiciũ. quõ aduersũ me
q̃ret cogitatũ. J renuntiabis m̃ uolun
tatẽ patris. miscedie hoc & affectu cõ
muni distribuens. p quẽ fidẽ ame ac
cipere. & idẽ tu dnẽ famulo dare uo
luisti. Si ṽ inuenis in me malignũ ali
q̃d. ipse pime. ut sic pficiscaris ad patrẽ.
Q ue uerba nouissima ad auid ionathas
munerose suscipiens. p misit atq; plus
poposcit ee facturũ. Et si q̃d̃ triste ali
q̃d aut qd̃ eũ odiũ panderet pat̃. respon
deret ei renuntiare. & eũ potũ securũ
redderet. egressus subduo nichil se p
termissurũ p dauid salute iurauit dicẽs.
H unc eundẽ q̃ magnũ eẽ uidisset. ubiq;
p̃sentẽ eũ in cõmune pacto testẽ p̃mis
sionis adiuro. quõ ñ cessabo frequent
tẽptans patris animũ cognoscere. donec
m̃ eũ animi secreta pandant̃. Que cũ di
cero ñ celabo. s; t̃ p̃ m̃ nuntiabo. siue
mitis circa te siue sit ualde CRVDELIS.